

РЕШЕНИЕ

№ 23246

гр. София, 13.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 16.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **6559** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано по жалба на А. А. И., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение №РПЗТ - 39 от 13.06.2024г. на председател на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което жалбоподателя на основание чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството по предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно. Счита, че от съдържанието му не става ясно в какво точно се състои заплахата за националната сигурност, която представлява. Посочва, че председателя на ДАБ не е изложил мотиви относно обстоятелството, защо спрямо него не може да бъде приложена мярката по чл.45а от ЗУБ. Твърденията му са, че не е запознат с информацията, предоставена от Държавната агенция „Национална сигурност”. Подробни съображения излага в депозираната пред съда жалба. Моли за отмяна на решението.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, лично и чрез процесуалния си представител моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорения административен акт като незаконосъобразен и необоснован.

Ответникът – Председателят на ДАБ при МС, редовно уведомен не се явява, представлява се от юрисконсулт, който моли съда да отхвърли депозираната жалба, като потвърди оспорения административен акт като правилен и законосъобразен. Не претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не се представлява и не изразява становище по жалбата

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Оспореният акт е връчен надлежно на своя адресат, а жалбата, въз основа, на която е образувано настоящето производство е депозирана до съда в преклузивния 14-дневен срок. Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ. Съдът намира, че за жалбоподателя е налице правен интерес от оспорване на процесното решение, тъй като последното непосредствено засяга законни интереси на жалбоподателя и създава за него задължения. Предвид, което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Решение №РПЗТ - 39 от 13.06.2024г. на председател на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е постановено от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 45в, ал. 1 от ЗУБ. Същото е издадено в установената от закона писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

Не е спорно между страните, че жалбоподателят е чужденец, търсещ закрила по смисъла на определението, дадено в §1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Жалбоподателят А. А. И., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., от мъжки пол, [дата на раждане] , с етническа принадлежност арабин, вероизповедание-мюсюлманин, е подал молба за предоставяне на международна защита на 28.05.2024г. с вх.№ УП6520 по описа на ДАБ при МС. На същата дата е регистриран като лице, търсещо закрила в Република България. Личните данни на чужденеца са установени въз основа на подписана от него декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ. Към настоящия момент няма данни дали административното производство по предоставяне на международна защита е приключило.

С оглед данните в административната преписка, правилно е прието, че жалбоподателят е пълнолетен и не принадлежи към уязвима група, по смисъла на § 1, т.17 от ДР на ЗУБ. По делото от жалбоподателя е представено извлечение от вписване в гражданския регистър с превод на български език, от което е видно, че е [дата на раждане] /л.71/

Съгласно приложимата норма на чл. 45а от ЗУБ за своевременно разглеждане на молбата за международна закрила или за осигуряване участието на чужденеца, търсещ такава закрила, председателят на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице може да разпореда задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията.

В разпоредбата на чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ е предвидено, че когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл.45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, при наличие на някоя от изрично посочените в т. 1 – т. 4 предпоставки, включително когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред.

В настоящия случай административният орган е обосновал решението за принудително настаняване на жалбоподателя в помещение от затворен тип, поради постъпило писмо от Държавна агенция „Национална сигурност“ /ДАНС/, от което е установено, че спрямо същия следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

В хода на съдебното производство цитираното по-горе писмо, ведно със становище от ДАНС, представляващо класифицирана информация бе представено и обособено в отделен том към делото.

Видно от цитираното становище, по отношение на жалбоподателя са налице данни за извършване на терористична дейност на територията на С.. Ето защо е прието, че същият представлява потенциална опасност за националната сигурност на страната ни. Изхождайки от съдържанието на цитираното писмо на ДАНС, в мотивите на обжалваното решение е прието, че по отношение на жалбоподателя е налице становище от специализиран орган, чиято основна функция е разкриване и предотвратяване на заплахите за националната сигурност, при което са налице предпоставките по чл. 45, ал.1, т.3 от ЗУБ за настаняване на чужденеца в помещение от затворен тип. Изложените мотиви в обжалваното решение са обосновани и законосъобразни. Съгласно чл. 58, ал.9, изр.1 от ЗУБ при получаване на молба за предоставяне на закрила компетентните органи задължително изискват писмено становище на Държавна агенция "Национална сигурност", което се взема предвид при произнасяне в производството по общия ред. Съгласно чл.2 от Закона за Държавна агенция за национална сигурност (ЗДАНС), агенцията е специализиран орган към Министерския съвет за изпълнение на политиката по защита на националната сигурност и извършва дейности за защита на националната сигурност от посегателства, насочени срещу националните интереси, независимостта и суверенитета на Р България, териториалната цялост, основните права и свободи на гражданите, демократичното функциониране на държавата и гражданските институции и установения в страната конституционен ред, а съгласно ал. 3 на същата разпоредба, агенцията осъществява информационно-аналитична, прогностична, контролна, координационна и методическа дейност със собствена и на други

държавни органи информация от значение за националната сигурност. Разпоредбата на чл.41, ал.1, т.1 от ЗДАНС регламентира, че ДАНС осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България, като дава становища по молби за предоставяне на убежище, статут на бежанец, хуманитарен статут и временна закрила по ЗУБ.

Разпоредбите на ЗУБ не регламентират правомощие за председателя на ДАБ или органите с делегирани правомощия по чл.52 от ЗУБ да се произнасят, установяват или доказват самостоятелно дали лице, търсещо закрила представлява заплаха за националната сигурност. Тези органи нямат право на самостоятелна преценка в тази насока, а са обвързани от становището на ДАНС, получено по реда на чл.58, ал.9 от ЗУБ.

В конкретния случай при наличието на данни по отношение на жалбоподателя, получени по реда на чл.58, ал.9 от ЗУБ от специализирания орган за национална сигурност-ДАНС, решението на председателя на ДАБ, с което жалбоподателят на основание чл.45б, ал.1,т.3 от ЗУБ е настанен в център от затворен тип, до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила се явява законосъобразно и обосновано.

Предвид горното, доводите на жалбоподателя за липса на основание за издаване на оспореното решение, както и за нарушаване правото му на защита, поради непосочване на конкретната хипотеза на чл.45б, ал.1,т.3 от ЗУБ, която е приета, че е налице, се приемат от съда за неоснователни. Наличието на всяка една от хипотезите по чл. 45б, ал1,т.3 от ЗУБ „когато се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред“, са основание за издаване на решение от вида на процесното, за настаняване на чужденец, търсещ закрила в център от затворен тип.

Жалбоподателят не е оборил представените от ответника писмени доказателства, макар с разпореждането за насрочване на делото съдът да му е указал че в негова тежест е да установи съществуването на фактите, от които черпи благоприятни за себе си правни последици. Жалбоподателят не е представил, нито посочил доказателства, които да разколебават извода на специализирания орган, обусловил решението по чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ за настаняване в център от затворен тип.

Съдът намира за необходимо да отбележи, че съгласно разпоредбата на чл. 45г, ал.1 от ЗУБ настаняването в център от затворен тип продължава до отпадане на съответното основание по чл.45, ал.1, като ал.2 на същата разпоредба вменява задължение на директора на център от затворен тип, в който е настанен чужденец, търсещ международна закрила, да извършва ежемесечно проверка за наличие на основанията за настаняване и да ги докладва на председателя на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице, които могат да преразгледат решението за настаняване по чл. 45в, ал. 1 при установяване на нови данни и обстоятелства или по искане на чужденеца.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, без да са налице отменителните основания по чл. 146, т. 1 – 5 от

АПК и не са налице сочените основания за неговата отмяна. Жалбата като неоснователна, следва да се отхвърли.

Разноски по делото не се претендират от ответника, поради което съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. И., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение №РПЗТ - 39 от 13.06.2024г. на председател на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което жалбоподателя на основание чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството по предоставяне на международна закрила, като неоснователна.

Решението е окончателно на основание чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ.

СЪДИЯ: